

NAŠ GLAS

DELAMARIS IZOLA

11434
INTERNA IZDAJA

LETO XIV.

IZOLA, FEBRUAR 1972

ŠT. 1

Podpisan je samoupravni sporazum o sodelovanju s »Slavnikom«

Čeprav nimajo naše konzerve nič skupnega s Slavnikovimi »mercedesi« — je sporazum utemeljen!

Na skromni svečanosti v veliki sejni dvorani »Studija« v Izoli sta predsednika delavskih svetov »Delamarisa« in »Slavnika« dne 28. decembra 1971. leta podpisala samoupravni sporazum o medsebojnem sodelovanju in skupnem strokovnem vodstvu.

Ob tej priložnosti sta prisotnim spregovorila predsednika obeh delavskih svetov. Po uvodni besedi predsednika Centralnega delavskega sveta »Slavnika« je besedo prevzel predsednik Centralnega delavskega sveta »Delamarisa« ing. Bogdan Golob, ki je dejal:

Predsednika delavskih svetov pri svečanem podpisu samoupravnega sporazuma

TOVARIŠICE IN TOVARIŠI

Veseli naju, da ste se v takem številu udeležili podpisa samoupravnega sporazuma o medsebojnem sodelovanju in skupnem strokovnem vodstvu Delamarisa in Slavnika.

Smatram, da bo ta sporazum omogočil še hitrejši napredek naših podjetij. Mi s strani Delamarisa ugotavljamo, da je Slavnik v zadnjih dveh letih prav z integracijskimi procesi in drugimi posegi uspel v ekspanziji mnogo bolj kot ostala podjetja.

Letos je Slavnik ustanovil dve novi podjetji: hotel Bor v Črnem vrhu in Polimer v Izoli. Tudi Delamaris je v zadnjem letu napravil odločilen korak k modernizaciji in organizacijski konsolidaciji. Menim, da, sta obe pod-Nadaljevanje na 2. strani

France Popit s komunisti Slavnika in Delamarisa

Ostra kritika neaktivnosti ZK v podjetjih - zdrava osnova za napredek!

V petek, 21. januarja, se je predsednik pogovarjal s predstavnikoma obeh podjetij. Sestanek so se poleg direktorja obeh podjetij, Andreja Verbiča, sekretarjev in nekaterih članov sekretariatov osnovnih organizacij ter nekaterih vodilnih delavcev v podjetju udeležili tudi predstavniki družbeno-političnih organizacij Kopra in Izole, predstavniki obeh občin in predstavniki lokalnih in republiških javnih informacijskih sredstev.

V uvodni besedi, ki jo je podal direktor obeh podjetij, je seznanil predsednika republiške konference ZK o skupnem dohodku, dohodku in osebnih dohodkih, kadrovske strukturi ter o kadrovske in stanovanjske problematiki in politiki.

Direktor je v kratkih črtah obrazil samoupravni sporazum o sodelovanju podjetij in se posebej ozrl na probleme, ki so spremljali podpis sporazuma. »Nepričakovano,« je dejal tovariš Verbič, »je sodelovanje nalezlo na upor pri vodilnih delavcih, zlasti v skupnih službah »Slavnika«, ne glede ali so člani ZK ali pa ne, čeprav smo od komunistov pričakovali najširšo oporo, ker gre za sodelovanje v prid in napredek obeh podjetij.«

Potem je direktor govoril o pomenu formiranja interne banke, ki naj bi bila ne disponent sredstev, ampak telo, ki bo moralo poslovati na principih poslovnih bank. »Interna banka je zamišljena kot usmeritelj celotne finančne politike podjetij in njihovih organizacij združenega dela. Osnovna naloga interne banke bo iskanje novih virov za pridobivanje sredstev ter najbolj ugodnih poti njihovega plasmna. Le tedaj bo interna banka ustvarila tak način poslovanja, lahko rečemo, da ni zgrešila cilja in da so stroški njenega obstoja opravičeni.«

Dalje je direktor spregovoril o letošnjih in perspektivnih načrtih podjetij, s posebnim poudarkom na predvidevanju in delno ustvarjeno sodelovanje s tujimi partnerji. Poudaril je pomembnost že sklenjene pogodbe samostojne organizacije združenega dela »Slavnika« — »Poli-mer« z neko ameriško firmo o proizvodnji in plasmanu plastične mase za izdelavo kontejnerjev, v vrednosti okoli milijon dolarjev letno. Prav tako je omenil napore, ki jih strokovnjaki »Delamarisa« vlagajo v »osvajanje« nerazvitih dežel Afrike. »To se pravi,« je zaključil direktor,

»da podjetji kljub različni dejavnosti imata lepo skupno perspektivo. Zato se vsi moramo potruditi in angažirati vse moči, da bi čimbolj in čimprej dosegli postavljene cilje.«

Direktorja so kritično in samokritično podprli komunisti obeh podjetij.

Po besedah člana sekretariata osnovne organizacije ZK v »Delamarisu« Bruna Giachina člani ZK ne vedo, kdo je sekretar osnovne organizacije in kdo so člani sekretariata, ker je v preteklem letu bil organiziran le en sestanek komunistov, ki se ga je udeležilo komaj 30 % vseh članov. Člani niso seznanjeni z delom ZK in je normalno pričakova-

ti, da so tudi nezainteresirani za dogajanja v njenih vrstah. Prepričan sem, da večina delavcev v podjetju ne pozna direktorja in da ne poznajo temeljnih določb sporazuma o sodelovanju.«

Najprej je Giachin govoril o odnosu do delavcev, ki so dolgo, tako rekoč dedno v tovarni z ene strani in do strokovnjakov, ki so včeraj prišli v tovarno z druge strani. »Vsi se zavedamo pomembnosti strokovnjakov za tovarno in gospodarstvo nasploh, toda ne smemo pozabiti na skoraj 80 % manj kvalificiranih, a ne manj pomembnih delavcev, ki so že veliko let v podjetju, ki so del sebe vgradili v stroje in zgradbe, ki so potemtakem živ-

Podpisan je samoupravni sporazum...

(Nadaljevanje s 1. strani)

jetji trdni in da imata solidno osnovo za še hitrejši napredek.

Samoupravni sporazum o sodelovanju obeh podjetij ne teži za tem, da bi ustanovili neko veliko organizacijo, ampak da bomo lažje realizirali skupne interese. Skupni interesi niso v tehnologiji, saj nimajo naše konzerve sardin mnogo skupnega s Slavnikovimi mercedesi. Skupni interesi pa so v učinkovitejši kadrovske in finančni politiki, ki mora ob veliki nelikvidnosti v državi omogočiti nadaljnji še večji napredek obeh podjetij. Po sporazumu bomo skupno urejali tudi socialna in stanovanjska vprašanja, izobraževanje itd. Imeli bomo tudi nekatere skupne strokovne službe. Kljub zelo tesnemu sodelovanju in skupnemu strokovnemu vodstvu pa podjetja ostajajo samostojna, saj je samostojnost podjetij osnova za hitrejši napredek.

S tem sporazumom niso okrnjene samoupravne pravice naših kolektivov. Samoupravljanje se s tem sporazumom dviga na višji nivo. O skupnih zadevah bodo samoupravni organi obeh podjetij odločali na skupnih sejah. Njihove odločitve pa morajo biti soglasne. Mislim, da je s tem zagotovljena demokratičnost, ki bo omogočila polno zaupanje v obeh kolektivih.

Sporazum o sodelovanju sklepamo za dve leti.

Prepričan pa sem, da je to le prvi korak k še tesnejšemu so-

delovanju. V upanju, da bo tako sodelovanje naših podjetij spodbuda tudi drugim podjetjem, vas najtopleje pozdravljam.

Po besedi predsednika se je k prisotnim obrnil glavni direktor »Slavnika« in »Delamarisa« Andrej Verbič, ki je poudaril pomembnost bodočega sodelovanja in izrazil svoje upanje, da bo sodelovanje uspešno kljub različnim dejavnostim obeh podjetij.

»Toda,« je dejal direktor, »da bi sodelovanje prineslo pričakovane rezultate, je potrebno, da se vsi zavedamo resnosti trenutka in da damo oporo skupnemu delu, ker brez prizadevanja vseh ne bo uspeha. Upam, da bomo na koncu dveletnega skupnega dela lahko rekli, da smo dosegli, kar smo želeli in da naš trud ni bil zaman.«

Priznati moramo, da nismo preveč v koraku z dogodki: žal, poteklo je več kot mesec dni od podpisa sporazuma do tistega časa, ko objavljamo »novico«. Nekateri določbe sporazuma so že zaživele — pogodba o skupnem delu in financiranju skupnih služb čaka le na podpis, sklenjene so tudi nekatere skupne pogodbe z zunanjimi partnerji, priprave za registriranje interne banke se bližajo proti koncu... Ne bomo več naštevali, ker vsega tako ne moremo naštet. Zdi se le, da ideja postaja stvarnost.

Ze zdaj lahko trdimo: je nekaj skupnega med konzervami in avtobusi!

Miloš Vukičević

France Popit s komunisti...

ljenjsko zainteresirani za stanje in razvoj tovarne, ker se zavedajo, da so odvisni predvsem od njegovega napredka. »Kajti,« je dejal tovariš Giachin, »strokovnjaki prihajajo in odhajajo, delavci pa ostajajo.«

Vodja kadrovske službe Marjan Mlekuž je spregovoril o programu ZK, ki je bil izdelan že leta 1969. Le-ta do danes ni realiziran. »Mi komunisti v tovarni imamo le en program, program povečanja dohodka in življenjskega standarda delavcev. Drugega programa ne moremo in ne smemo imeti. Vse to pa je bilo predvideno s programom iz leta 1969. Torej, sedaj ni treba na novo programirati, ampak realizirati tisto, kar je že začrtano.«

Sekretar osnovne organizacije ZK v »Delamarisu« Silvo Šik je spregovoril o potrebi reorganizacije in horizontalne decentralizacije osnovne organizacije. Šik smatra, da mora biti v podjetju Zveza komunistov organizirana na principu osnovnih organizacij v delovnih enotah. »Z ustanovitvijo osnovnih organizacij na nivoju delovnih enot, bi dosegli približanje problemom neposrednim proizvajalcem in njihovo reševanje na najbolj demokratičen način.«

Na razpravo »Delamarisovih« komunistov so se navezali komunisti »Slavnika«, ki so prav tako spregovorili o svoji (ne)aktivnosti.

Predsednik izvršnega odbora sindikatov tov. Pelicon je dejal, da so komunisti v »Slavniku« pogosto namesto vzor bili zavora. Posebej je opozoril na znane konflikte in upore v skupnih službah podjetja.

Ivan Nanut, sekretar osnovne organizacije v skupnih službah, je pripomnil, da bi bilo treba komunistom priznati, da so v času, ko je podjetje bilo v prisilni upravi, to se pravi v največjih težavah, odigrali pomembno vlogo in prenesli največji del bremena na svojih plečih. Zlasti pa glede vprašanja prekvalificiranja delavcev. »Toda,« je navezal Nanut, »tedaj, ko so komunisti imeli možnost sodelovati tudi v kreiranju, ne pa le v izvrševanju sklepov organov samoupravljanja. Ko so strokovni kadri prevzeli vodilno vlogo v podjetju, je vpliv komunistov na odločanje upadel in razumljivo njihov interes in iniciativa. Moramo upoštevati take oblike samoupravljanja in odločanja, da člani ZK, kot tudi vsi delavci iz direktne proizvodnje, lahko sode-

lujejo v pripravljanju in sprejemanju sklepov, ne pa le v njihovem izvajanju.«

Glede na diskusijo, je predsednik republiške konference izrazil svoje zadovoljstvo zaradi odkritosti in kritičnosti članov ZK.

V svoji besedi se je predsednik ozrl na gibanje v naši družbi, na stanje v gospodarstvu in ukrepe, ki jih pri nas podvzema mo glede krepitve gospodarstva in samoupravljanja. »Osnovni cilj ZK in naše družbe,« je dejal tovariš Popit, »je in mora biti postavitve delavca v prvi plan, njegova preobrazba iz proizvajalca v samoupravljalca in zmanjšanje socialnih diferenciacij, zlasti tistih, ki niso rezultat dela. Ta cilj zaradi znanih objektivnih in subjektivnih razlogov do sedaj nam ni bilo lahko doseči. V gospodarstvu, kot tudi v družbenem razvoju ne moremo uvajati zahodnega načina organiziranja, čeprav se zavedamo določenih prednosti takega sistema. Toda mi predvsem moramo voditi račune o specifičnosti razvoja našega gospodarstva in družbe nasploh ter iskati nove poti razvoja, ker nam, kot sem že omenil, človek mora biti v prvem planu. Na tej poti, tovariši, se lahko opremo le na svoje lastne moči. Strinjam se s tovarišem, ki je pravkar dejal, da vam v tovarni ni treba zunanjih programerjev. Osnovni program morajo biti uresničena ciljev, o katerih sem pravkar govoril. Pri tem moramo voditi računa, da mora biti Zveza komunistov nosilec in gonilna sila vseh dejanj, ki jih sprejmete. Mislim, da se mora ZK odlepiti od uprave podjetja, da mora ime-

ti svoj program in svoja stališča. S tem seveda ne mislim, da mora ZK za vsako ceno kritizirati delo uprave podjetja, ampak da ima lastna stališča do problemov v podjetju, ki jih uveljavlja preko samoupravnih organov in preko vodilnih delavcev članov ZK. V kolikor se stališča ZK v podjetju ne realizirajo zaradi pasivnosti nekaterih članov ZK, predvsem tistih na vodilnih mestih, je le-te treba poklicati na odgovornost in v okviru ZK in samoupravnih organov izvajati sankcije. Tak način dela bo tudi vašo organizacijo aktiviral.

Prijetno me je presenetilo sodelovanje, kot sta ga zastavili vaši dve podjetji. To je dokaz, da različna dejavnost ni ovira za sodelovanje. Poleg racionalizacije proizvodnje, je mnogo drugih vprašanj, pri čigar reševanju podjetja lahko vodijo skupni interesi. Pri tem reorganizacijo ZK smatram za nujno, da z manjšimi aktivni približamo dejavnost komunistov okolju (organizacijski strukturi podjetja), kjer žive. Vaše sodelovanje mora temeljiti na točno določenih pravicah in obveznostih, ker mislim, da so čisti računi in enotna politika zdrava osnova za večji napredek obeh podjetij. Pri nadaljnjem delu vam želim obilo uspeha,« je zaključil besedo France Popit.

Od obiska Franceta Popita je minilo komaj 10 dni. Zdi se, da v podjetjih življenje teče po starem. Ampak to je le na videz. Tisti, ki dobro pozna podjetje, lahko opazi nekakšen okrepljen pulz, večjo aktivnost predvsem ZK. Morda to le ni posledica obiska predsednika republiške konference, marveč je njegov obisk le pospešil dogodke. V vsakem primeru si želimo takih obiskov in tudi mi želimo obilo uspehov tovarišu predsedniku Popitu.

France Popit na obisku pri komunistih Delamarisa in Slavnika

Kaj zapira zapiralni stroj?

Na 86. redni seji z dne 21. 6. 1971. leta je delavski svet sklenil, da v tem letu vloži v osnovna sredstva 3.172.700 dinarjev.

Del planiranih investicij je že ustvarjen in sredstva dobavljena in zgrajena po planu že dajejo rezultate in vračajo vloženi de-

nar (pover-bloki, ročni in hidravlični vozički idr.).

Ni naš namen govoriti o teh investicijah, ker smatramo normalno, da mora biti vsako vlaganje utemeljeno, plansko. Edino tako lahko pričakujemo rezultate.

Tokrat je beseda o nečem drugem. O tako imenovanih zmrznjenih investicijah ali po domače rečeno »o jalovem poslu«. O naših sredstvih, ki ležijo v neizkoriščenih strojih v praznih halah.

Izbrali smo povsem slučajno enega izmed ne malega števila takih primerov. Zapiralni stroj za okrogle doze za fižol. Stroj je kupljen za 115.000 ali 11,5 milijonov Sdin. Pred kakimi petimi meseci je »prišel« v obrat »Iris« in bil spravljen v halo »B« za predelavo fižola. S poskusnim obratovanjem je stroj pričel dne 8. oktobra 1971. leta in je delal samo tri dni, ko je nesrečna delavka Petra DEŠKO pri poskusu čiščenja stroja izgubila kazalec, sredinec in prstanec na desni roki. Inšpektor dela je (nimam namena ugotavljati krivde za opisani dogodek) takoj prepovedal nadaljnje delo stroja in stroj niti danes ne dela.

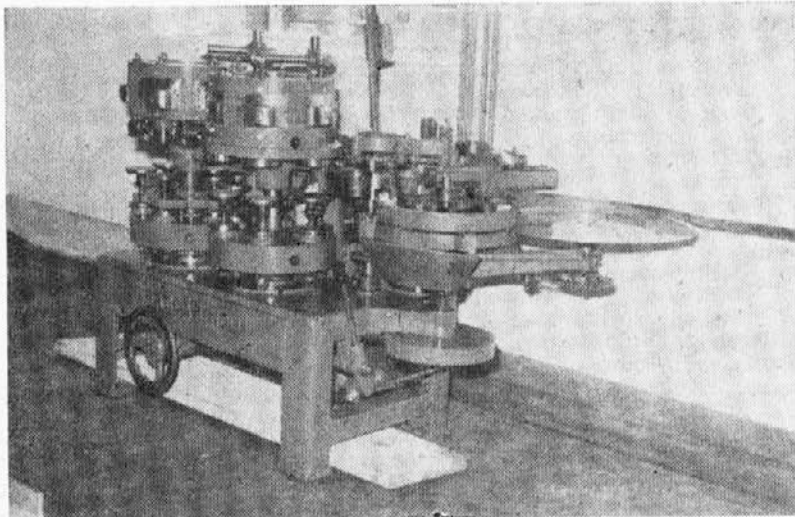
No, stroj ne bi delal, točneje ne bi delal s polno kapaciteto tudi če ne bi bilo prepovedi inšpektorja, kajti stroj zahteva kompletno linijo za predelavo fižola. Po drugi strani pa, da bi linijo lahko kompletirali, bi bilo potrebno adaptirati halo »B«. Sektor vzdrževanja je podal predračun adaptacije, po katerem bi samo adaptiranje stalo 570.000 dinarjev?! Kasneje se je pokazalo, da predračuni niso bili pravilni in začeli smo graditi (ne vemo, ali je bil kdo klican na odgovornost zaradi nepravilnih predračunov). Upamo, da bo delo na adaptiranju hale »B« kmalu končano in da bo naš fižol kmalu na trgu.

No, do tedaj ostajajo vprašanja:

Zakaj vse, ali skoraj vse investicije uresničujemo z zamudo; ali morda nekdo zaradi tega nemirno spi; enostavno: do kdaj bomo najprej rezali, pa potem merilo?

Verjamemo, da se bo kdo čutil prizadetega in poklicanega, da nanje odgovori in zelo nas bi veselilo, da ugotovimo, da smo neupravičeno napadali našo »poslovno« politiko.

M. V.

Zapiralni stroj: Sram me je — ali se mora tako...

Ulov ribe v letu 1971

V ribištvu zaznamujemo letos največji uspeh ulova plave ribe v našem podjetju. Brez meseca decembra, ki tudi lepo obeta, je ulovljenih že 3.341.020 kg, kar je 41.000 kg več, kot je predvideno v planu. Največ je bilo ulovljenih sardel in sardonov, medtem ko je sezona za ulov papaline šele nastopila.

Ogromni ulov, ki ga nismo pričakovali in tako tudi nismo bili pripravljani nanj, nam je povzročil težave v prevzemu, vskladiščenju in proizvodnji. Da bi rešili problem prevzema ribe, se je ulov omejil in v nekaterih dnevih celo prepovedal. S tem pa se je pojavil drug problem. Ribiči, ki so plačani izključno po učinku, so bili tako prikrajšani pri osebnem dohodku. Poudariti moramo, da ribiči del osebnega dohodka oddvojijo za mesece, ko je ulov majhen ali pa ga celo ni, odvisno od tega, kakšno je vreme. Zato je bojazen, da bodo ljudje v zimskih mesecih, ko ne bodo imeli dela niti denarja, zapuščali ribištvo ter se zaposlili v podjetjih, kjer jim bo zagotovljena fiksna plača. Če so oni v krizi, v katero je prišlo podjetje zaradi prevelikega ulova, poskušali razumeti ljudi, ki so delali v tovarni preko delovnega časa,

bomo morali tudi mi razumeti njih, ko ne bo ulova ali pa zelo majhen in bodo morali iti loviti celo v Kvarner.

Pojavlja pa se upanje, da bo v bodoče bolje, saj se v ta namen gradi poleg stare hladilnice še nov prostor s kontaktnim zmrzovanjem, katerega kapaciteta bo okrog 20.000 kg dnevno.

Tudi v samem oddelku Ribolova se problemi poskušajo reševati tako, da bi ribiči ostali še nadalje na svojih delovnih mestih. Mreže, ki so jih morali prej sami vleči iz morja, sedaj vlečejo s power-blocki, kar je zelo pozitivno. Morali pa bi ljudi spoznavati tudi z drugimi nalogami. Vsak ribič ve, da se ribe lovijo v času mraka. To so jim povedali njihovi starši in to jim dokazuje tudi izkušnja. Morali pa bi jih naučiti tudi na druge pogoje ulova, na migracijo ribe in mesta razmnoževanja, pričakovanje naravnih faktorjev, ki tako ali drugače vplivajo na obnašanje morskih organizmov. Naredili smo že pozitiven korak naprej, ko je bil ustanovljen »Knežak«, to je raziskovalna ladja, ki sodeluje z Inštitutom za biologijo iz Ljubljane. Nanj bodo montirali nov tip sonde, vertikalne in (Nadaljevanje na 6. strani)

Kako samoupravljamo

Konec leta je tu. To leto nam je z novosprejetim statutom prineslo veliko spremembo v samoupravljanju našega podjetja. Izvolili smo nove samoupravne organe, ki so razmeroma še mladi. V tej kratki mandatni dobi je naš najvišji organ, centralni delavski svet, imel dve seji z obseznima dnevnima redoma.

Na prvi seji centralnega delavskega sveta dne 13. okt. 1971 je podal nekdanji predsednik delavskega sveta Savo KAPELJ poročilo o primopredaji funkcije predsednika delavskega sveta, ki mu je potekel mandat. V svojem poročilu je opisal težave, v katerih je bilo še pred nedavnim podjetje, razne ukrepe, ki so pripomogli k izboljšanju stanja v podjetju in podal smernice za nadaljnje delo samoupravnih organov. Poudaril je, da se moramo zavedati, da je »samoupravljanje živi mehanizem, ki ni nikdar dokončen in ga je treba prilagajati potrebam razvoja družbe in delovne organizacije.«

Na tej seji je bil izvoljen za predsednika centralnega delavskega sveta ing. Bogdan GOLOB, organizator EOP, za namestnika predsednika pa Peter POZRL, vodja marketinga. Poleg tega so bili izvoljeni še štirje odbori, ki samostojno opravljajo funkcijo in odločajo o vprašanjih iz svoje pristojnosti. Ti so:

- odbor za razvoj, planiranje in finance,
- odbor za proizvodnjo in prodajo,
- odbor za pravice iz dela in
- odbor za splošni ljudski odpor.

Na tej seji so bili sprejeti še sklepi, ki se tičejo vseh članov delovnega kolektiva. Sprejeti so bili sklepi o izplačevanju dela osebnih dohodkov na hranilne knjižice, o sprejemu pravilnika za določanje odškodnin za poškodbe pri delu in o sprejemu kriterijev za korišćenje sredstev solidarnostnega fonda, ki bodo sestavni del pravilnika o delitvi osebnih dohodkov. Poleg tega je centralni delavski svet imenoval dva predstavnika v upravni odbor poslovnega združenja za proizvodnjo močnih krmil Ljubljana in sklepal o poslovno-tehničnem sodelovanju na področju raziskave proizvodnje in plasmata vseh izdelkov s podjetjem »Aroma« iz Beograda.

Pred nedavnim, t. j. 24. novembra, je bila druga seja centralnega delavskega sveta, ki je obravnavala in sprejela finančno poročilo za obdobje januar—september 1971, sprejela pravilnik o knjigovodstvu, s priporočilom, da vse strokovne službe proučijo

ta pravilnik zaradi odgovornosti, ki jim ga ta nalaga. Sprejet je bil sklep o razporeditvi 2.000.000 din rezerviranih sredstev iz leta 1970 v sklad skupne porabe za stanovanjske namene (500.000 din) in poslovni sklad (1.500.000) ter sklep za odvajanje 1.000.000 din ob vsakem zaključnem računu za dobo petih let, t. j. do 1975 leta, za stanovanjske namene s posebnimi pogoji vezave sredstev pri Kreditni banki. Sprejet je bil tudi sklep za takojšnjo nabavo nekaterih osnovnih sredstev, ki so del predvidene investicije za modernizacijo proizvodnje v skupni vrednosti din 3.889.600, s tem da vodstvo podjetja preveri tudi upravičenost nabave prazilnika za oddelek hranil v prahu in ga vključi v naslednji seznam investicij.

Med ostalim je centralni delavski svet sklepal še o najetju kredita za nakup stanovanj v znesku 330.000 din za udeležence NOV, o pooblastilu glavnega direktorja, da odloči o nabavi vili-

čarja za skladišče gotovih izdelkov, in o potrditvi začasne disciplinske komisije.

Sprejete so bile pomembne odločitve, od katerih pričakujemo, da nam bodo nekatere v naslednjih letih prinesle dobre poslovne rezultate.

V oktobru mesecu so se konstituirali tudi delavski sveti delovnih enot. Izvolili so predsednike in namestnike predsednikov in, kot določa statut našega podjetja, so izvolili tudi petčlanske kadrovske komisije. Na teh sejah so bili člani delavskih svetov delovnih enot seznanjeni o devetmesečnem poslovanju podjetja, o sprejetih sklepih na prvi seji centralnega delavskega sveta ter razpravljali o pravilniku o knjigovodstvu. Obravnavali in potrdili so koristnike solidarnostnega fonda za posamezne delovne enote, ki iz upravičenih razlogov niso mogli doseči osebnega dohodka 80.000 din mesečno.

Direktorji obratov v posameznih delovnih enotah bodo pripravili program dela za delo delavskih svetov delovnih enot, ki bo osnova za bodoče delo teh organov.

Zvezda Rudl

»Naš glas« tudi za »Slavnik«?

Samoupravni sporazum o poslovnotehničnem sodelovanju je podpisan.

O vsestranskih koristih tega sodelovanja ni treba pisati, ker bomo o tem vsi še in še pisali, govorili in upamo, doživeli.

No, o tem kasneje.

Sedaj bi spregovorili nekaj besed o »Našem glasu«, o informiranosti in še o marsičem. Potrebe po sodelovanju na področju informiranja ni treba posebej utemeljevati, kajti vsi se je zavedamo.

Poleg različne dejavnosti naših dveh podjetij, je nešteto vprašanj (stanovanjska, finančna, kreditna, kadrovska, izobraževalna politika, prevoz in družbena prehrana delavcev, organiziranje rekreacije in letnih dopustov ipd.), katera moramo reševati s skupnimi močmi, o katerih moramo biti enako in istočasno pravilno informirani.

Pred kratkim smo z direktorjem neuradno in načelno razpravljali o teh vprašanjih in prišli do skupnega zaključka, da bi bilo treba informiranje skupno organizirati.

Rezultat take organizacije informiranja naj bi bil med ostalim »Naš glas« v neki modificirani obliki, le sodobnejši, obsežnejši, pestrejši in aktualen, z eno besedo: zanimivejši. Mnenja smo, da glede tega ni treba obrazložitve.

No, priti do takega lista in informiranosti ni lahko. Ni zadosti le želja — sodelovati je treba!

Izrabljamo priložnost, da še enkrat povabimo vse sodelavce k sodelovanju, na samoinformiranju.

Redakciji našega lista je dovolj le umestno vprašanje, kratko obvestilo, notica.

Vsak lahko postavi vprašanje. Ni se mu treba bati represalij, ker jih ne bo. Če želi, spraševalec ali obveščevalec lahko ostane anonimen.

Kot nam je znano, mnogih nespornostov pri nas, zlasti pa v gospodarstvu, ne bi bilo, če bi ljudje poznali resnico.

In če se držimo pravila, da človek sam sebe najboljšo obvešča, nam v bodoče ne bo potrebno pisati takih vrstic, ne glede na to, ali bo »Naš glas« ubrana glasba dveh ali enega samega orkestra.

Glavni urednik

Odbori - roke CDS

Na 1. seji CDS so bili izvoljeni štirje odbori, ki kot organi kolektivnega upravljanja samostojno opravljajo funkcije in odločajo o vprašanih iz svoje pristojnosti.

V odbore so bili izvoljeni naslednji člani:

1. ODBOR ZA RAZVOJ, PLANIRANJE IN FINANCE

1. Tomaž PAVLETIČ — predsednik
2. Tane JELIĆ — namestnik predsednika
3. Aldo ŽMAK
4. Martin KOKALJ
5. Milan ČEHOVIN
6. Niko VAREZIĆ
7. Anica BRZAN
8. ing. Marina PEKOL

2. ODBOR ZA PROIZVODNJO IN PRODAJO

1. Savo KAPELJ — predsednik
2. ing. Ivo HAJSEK — namestnik predsednika
3. Momčilo JOVANOVIĆ
4. ing. Evgen FERLUGA
5. Marjan STANIĆ
6. Emil BOŽIĆ
7. Romildo FERMO
8. Alda TOMAŽIĆ

3. ODBOR ZA PRAVICE IZ DELA

1. Emil PUGELJ — predsednik
2. Milan NARDIN — namestnik predsednika
3. Marjan MLEKUŽ
4. Edvard KRBAVČIĆ
5. Silvano KALIGARIĆ
6. Marjan PIŠKO
7. Pavla ŠIK
8. Vinko FRANETIĆ

4. ODBOR ZA SPLOŠNI LJUDSKI ODPOR

1. Maksimiljan ŠIŠKO — predsednik
2. Marjan MLEKUŽ — namestnik predsednika
3. Zarko VIŠNJIĆ
4. Silvo ŠIK
5. ing. Robert PRIMOŽIĆ
6. Silvano KALIGARIĆ
7. ing. Jože JAMSEK
8. Marjan PRELAZ
9. Martin KOKALJ

Glavni direktor je član vseh odborov po položaju, razen odbora za splošni ljudski odpor, v katerem je v soglasju s pristojnim organom skupščine občine Izola imenovan Maksimiljan ŠIŠKO.

V tej kratki mandatni dobi so se odbori sestajali in obravnavali vprašanja iz svojih pristojnosti.

Odbor za razvoj, planiranje in finance je poleg prve seje, ki je bila namenjena konstituiranju odbora, imel še dve seji. Obravnavali in predlagali so sprejem CDS pravilnika o knjigovodstvu, poročilo o devetmesečnem poslovanju, predlog razporeditve rezerviranih sredstev, namenjenih za osebne dohodke iz leta 1970, predlog glavne uprave za takojšnjo nabavo nekaterih osnovnih sredstev. Med ostalim je odbor sklepal še o nabavi osnovnih sredstev do zneska, za katerega je po statutu pristojen za odobritev in se seznanil z navodili o postopku pri nabavi osnovnih sredstev.

Odbor za pravice iz dela je obravnaval in predlagal v sprejem CDS petletni plan reševanja stanovanjske problematike.

Razpravljal je tudi o planu izdatkov, ki se krijejo iz sklada skupne porabe, in podprl predlog splošne službe za dvig cene obroku hrane v delavski restavraciji. Sprejel je tudi sklep za obdaritev naših upokojevcov ob prazniku republike 29. novembra. Razpravljal in sklepal je tudi o raznih prošnjah in pritožbah.

Odbor za proizvodnjo in prodajo je obravnaval pravilnik o knjigovodstvu in ga predložil v sprejem CDS s priporočilom, da ga strokovne službe preučijo zaradi odgovornosti, ki jim ga ta določa.

Ravno tako so razpravljali in predlagali CDS tudi odpise in inventurne razlike.

Odbor za splošni ljudski odpor je razpravljal o pravilniku o narodni obrambi in civilni zaščiti in ga predložil v sprejem CDS. Sprejel je tudi predračun stroškov za potrebe partizanske enote, civilne zaščite in gasilske službe za l. 1972.

Zvezda Rudl

Ulov ribe v letu 1971

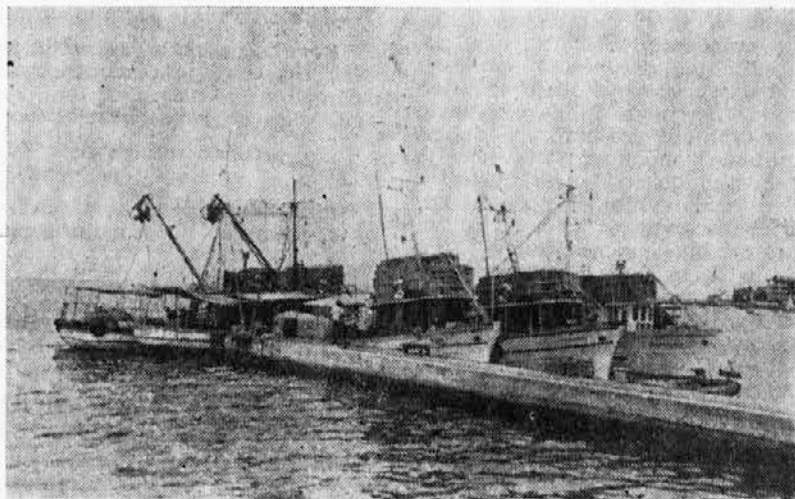
(Nadaljevanje s 4. strani)
horizontalne, s katero bo lahko določal natančni položaj in količino ribe. Skupaj z Biološkim inštitutom iz Portoroža je bilo narejenih nekaj raziskav v zvezi s temperaturo morja, planktona in migracijo rib ter raziskovanje piranskega zaliva. Pri raziskovalnem delu pa bi vsekakor moral pomagati tudi vsak posameznik, posebno pa kapitani ladij, s tem da bi izvrševali naloge, ki mu jih nalaga vodstvo. Moral bi biti vsaj toliko samozavesten, da bi vedel, kaj bi to pomenilo za bodočnost. Če se tega ne zavedamo in ne izvršujemo,

potem nima smisla govoriti o napredku.

Ker je Jadransko morje revno s plemenito ribo, se kažejo zanimanja za odhod na lov ribe v Atlantski ocean. Lovili naj bi skupno s Poljsko. Povezala so se jugoslovanska ribiška podjetja (sedem), ki delajo na uresničitvi tega programa. Prva skupina strokovnjakov naj bi predvidoma odšla na Poljsko februarja naslednjega leta.

Upamo, da se bo ribištvo, ki je pomembna panoga našega gospodarstva, tudi v nadalje lepo razvijalo.

M. P.

Del ribiške flote v pristanišču

Delo sindikalnega odbora

Ob koncu leta podaja vsaka organizacija obračun svojega dela, tako o doseženih rezultatih, kakor tudi o neuspehih, zato je prav, da poda svoj obračun tudi naša sindikalna organizacija za preteklo leto. Tako je že na začetku leta na občnem zboru sprejela svoj program dela za 1971—1972 leto, katerega postopoma tudi uresničujemo. V tem času je odbor imel 5 sej ter 3 skupne razširjene seje s sekretariatom ZK. Na teh sejah je bilo sprejetih skupno 19 sklepov in priporočil, od katerih je bilo nekaj posredovanih tudi samoupravnim organom. Tako je bilo obravnavano vprašanje izplačila nadomestila za K-15, ki je bilo po tolikih letih — letos tudi uresničeno, dalje spremembe in dopolnitve pravilnika o delitvi OD, obravnava samoupravnih aktov, statut in drugi, priprave na volitve samoupravnih organov, pri katerih se je sindikat še posebno angažiral, obravnava poslovnega sodelovanja Delamaris—Slavnik, poslovanje in rezultati podjetja, socialni problemi članov kolektiva. V te namene so bile po sklepu odbora izplačane tudi enkratne socialne finančne pomoči nekaterim članom v skupnem znesku 485.000 Sdin, dalje šport in rekreacija članov, za kar je bilo izplačano na račun stroškov športne dejavnosti skupno 419.710 Sdin, dalje je sindikalna organizacija na predlog odbora ZB NOV podjetja poslala na 7-dnevne počitnice na stroške sindikata 10 članov ZB v počitniški dom Lepena. Ti člani so bolj slabega zdravja in socialno šibkejši, za kar je bilo plačano skupno 138.400 Sdin. Za izlete članov kolektiva, ki se jih je v tem letu izredno veliko udeležilo, je bilo izplačano 2.620.490 Sdin, za dan žena 150.000 Sdin, pevskega zboru Izola kot pomoč za nabavo oblek 100.000 Sdin, honorar za vodenje B. V. P. ter pošti in plačilo drugih manjših računov

skupaj 122.290 Sdin. Tako je bilo porabljeno za vse zgoraj navedene namene skupno 4.035.890 Sdin. Sindikalni odbor se je udeleževal pri reševanju drugih problemov in vprašanj, kot so: izhajanje internega glasila »NAS GLAS«, ki je bistvenega pomena za obveščanje in informiranje članov kolektiva, ki pa je bil nekaj mesecev v zastoju.

Obravnavani so bili še drugi problemi in vprašanja izven

predvidenega programa, ki so se trenutno pojavljali pred sindikalno organizacijo.

To je kratek opis dejavnosti sindikalnega odbora v tej kratki mandatni dobi — od občnega zbora do danes, pred sindikalno organizacijo pa je v prihodnjem letu še veliko nalog, ki jih bo morala zavestno reševati za boljši življenjski standard članov kolektiva.

A. S.

Odpravljajmo nesreče pri delu

Da bi znižali število nezgod na najmanjšo možno mero, ni dovolj, da po predpisih zavarujemo vse stroje in mehanizirane naprave, ampak moramo tudi tistega, ki s strojem dela, poučiti o varnem delu. V našem podjetju so trenutno v teku priprave za taka poučevanja.

Zakonodaja na področju za varstvo pri delu natančno določa, kaj vse mora vsebovati program za izobraževanje in kdo mora pridobiti ta znanja in končno opraviti preizkus znanja.

Po vsebini mora program zajemati naslednje gradivo:

1. o nevarnosti, ki pri delu preti delavčevemu zdravju oziroma življenju;

2. o najprimernejšem načinu dela, ki delavcu zagotavlja varnost pri delu;

3. o varnostnih ukrepih, ki jih mora delavec upoštevati in o okoliščinah, ki take ukrepe zahtevajo.

Iz te vsebine programa je razvidno, da delavec z zadostnim poučevanjem lahko pridobi potrebna znanja za varno delo na svojem delovnem mestu. Zakon zahteva tudi, da mora biti poučevanje teoretično in praktično. Za teoretični pouk dobi kandidat ustrezno literaturo, praktično

poučevanje pa se izvede na njegovem delovnem mestu.

Glede tega, kdo mora pridobiti taka znanja, določa zakon naslednje: potrebna znanja si morajo pridobiti vsi tisti, ki delajo na takih delovnih mestih, kjer je povečana nevarnost za poškodbe ali zdravstvene okvare. Sem ne spadajo samo delavci, ki taka dela neposredno opravljajo, ampak tudi tisti, ki taka dela vodijo ali nadzorujejo.

Zaradi velikega števila različnih strok, ki jih podjetje združuje, je razumljivo, da so potrebni tudi različni učni programi.

Za delovna mesta, pri katerih so povečane nevarnosti za poškodbe in zdravstvene okvare, se smatrajo vsa tista delovna mesta in tudi posamezna dela, pri katerih je možnost za nastanek poškodb poleg vsega zavarovanja povečana. Taka delovna mesta so: delo s stroji, delo z nevarnimi materiali (kislina, lugi, plini ...), električarji, inštalaterji itd.

Poleg tega zakon navaja, da je delovna organizacija dolžna vsako leto enkrat poučevati in preverjati znanje vseh tistih, ki so zaposleni na nevarnih delovnih mestih.

Tako izobraževanje bo zagotovo prispevalo, da se bo število nesreč zmanjšalo.

Anton Lampe

ZAHVALA

Ob prerani smrti našega moža in očeta

MARJANA BOŽIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem darovalcem cvetja, vsem njegovim prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, z nami sočustvovali ali karkoli dobrega storili.

Žalujoči: žena, hčerka in s'nova

V zadnjem času smo prejeli v uredništvo precej več člankov, kot je bila praksa doslej. Uredništvo je imelo zaradi tega pri sestavi glasila precejšnje težave.

Opravičujemo se vsem piscem, katerih prispevkov nismo mogli uvrstiti v to številko, pač pa jih bomo uvrstili v prihodnjo številko.

Hvala za sodelovanje in razumevanje.

Uredništvo

Argovi veslači prejeli Bloudkovo nagrado Dragocena nagrada - v prave roke

Argovi veslači so se ob koncu preteklega leta dokopali še do enega priznanja. Tokrat najbrž najdragocenejšega doslej; kajti Bloudkova plaketa je priznanje, s kakršnim se lahko pohvalijo le najboljši športni delavci in društva v Sloveniji.

Med taka društva pa sodi tudi VK ARGO. Zato je podelitev Bloudkovega priznanja temu športnemu kolektivu vsaj delno plačilo za vse tisto, kar so Argovci v desetih letih naredili. Pa ne samo njim, pač pa tudi tistim, ki skrbijo za njihovo vsakdanje strokovno delo, za vse tiste, ki jih v kakršnikoli obliki podpirajo — med njimi v prvi vrsti kombinatu DELAMARIS.

Da je prišla podeljena Bloudkova plaketa v prave roke, o tem ni dvoma. O dejavnosti in uspehih, ki so jih v VK ARGO dosegli v preteklosti, smo pisali v eni od preteklih števil »NAS GLAS«. Morda smo dolžni omeniti le to, da sedaj v Argu posvečajo glavno skrb naraščajnikomladini. To pa je Argu obenem veliko zagotovilo, da taki klubski politiki sledijo še večji uspehi.

O tem smo se že deloma prepričali po nedavnem obisku v klubu, ko smo mlade športnike našli pri vsakodnevnih treningih. Letos so jih namreč začeli bolj zgodaj kot kdajkoli prej. Prešli so tako rekoč iz tekmovalnih prog na priprave v notranjost. Pod skrbnim vodstvom trenerja Marjana Pavliča so se vsi oprijeli resnega dela že v začetku meseca novembra. Pa ne samo to: treningi so tako zahtevni in hkrati

disciplinirani, saj se s takim sistemom lahko pohvalijo le vrhunski športniki. Dosedanje priprave se v glavnem odvijajo v notranjosti. V slabih dveh urah — dnevno — fantje dvignejo po več ton bremena, tako da so na koncu preznojeni, kot da bi jih potegnili iz vode.

Žal je prostor, v katerem prelivajo litre in litre znoja, pretesen. Niti kvadratni meter prostora po osebi ni na razpolago. Za nameček pa so še vsa okenška stekla razbita, pa tudi mraza ne manjka. Tako dobi opazovalec nad tako zanesenjaškim delom občutek veselja, pa drugi strani pa ga spreleti žalost, ko vidi, pod kako težkimi pogoji fantje trenirajo.

Tudi pogled v sosednji prostor, kjer se prav tako marljivo pripravljajo na bližnjo veslaško sezono veslači članskih vrst, je slika podobna. Le s to razliko, da so njihovi treningi težavnejši. V ilustracijo: starejši veslači so začeli priprave prav tako že v začetku meseca novembra in že tedaj je moral vsak posameznik dvigniti dnevno po devet in pol tone uteži. Priprave so iz dneva v dan težavnejše, saj so do konca decembra prešli na 19 ton. Skratka vse teče po naprej predvidenem načrtu bivšega olimpijca Jadrana Baruta in prepričani smo, da se s tako težkim delom ne more potožiti noben težak, kajti enodnevno dviganje uteži je razdeljeno mimogrede povedano tako: 100 × 60, 50 × 90 in 20 × 105 kg s počepi ter 50 × 60 in 30 × 90 dvigati na prsni ni kar tako.

Ker veslači nimajo zimske veslarne, komaj čakajo na spomladanske dni, da bodo lahko preizkusili svoje moči na vodi in tako potrebnem svežem zraku. Tedaj pa bodo imeli na voljo lepo priložnost pokazati, da vloženi trud in preletni znoj ni bil zaman.

Žal republiški in zvezni veslaški forumi vse preveč pogosto pozabljajo na delo in sposobnosti Argovih veslačev. To so dokazali že nič kolikokrat. Upajmo, da se ne bo to ponovilo tudi pri izbiri olimpijskih kandidatov za München, saj med nje brez dvoma znova sodita Ljubo Macarol in Jadrana Barut, ki — čeprav v sposojnem čolnu reškega Jadrana — ne bosta v prihodnji sezoni dovolila prav nobenega presečenja.

Bodo tudi potem odgovorni imeli smelost se poslužiti lokalnih odločitev?

Just Ivanovič

MALO HUMORJA, MALO ŠALE

PROFESIONALEC

Na nogometni tekmi poškodovan igralec pade in zavpije:

Jo! Uničili so mi osnovno sredstvo!

Trije poročeni možje se pogovarjajo o svojih ženah.

Prvi pravi: »Moja žena je roža vrtnica.«

Drugi reče: »Moja žena je angel.«

Tretji pa pravi: »Saj tudi moja žena ni človek.«

Nacek se je vrnil iz šole.

Mamica ga vpraša: »Kako je bilo v šoli?«

»Veš mamica, učitelji nič ne znajo, samo vprašujejo.«

NI GENTLEMAN

Vodovodni inštalater je popravil neke napake na vodovodu v kuhinji privlačne ženske. Osem dni kasneje je žena prejela račun. Ko ga je pregledovala, je ogorčena vzkliknila:

— Štiri ure! Nesramnež, vse mi je zaračunal!

Z osvojenim drugim mestom na veslaškem šesterboju leta 1971 na Bledu je tudi osmerek VK ARGO prispeval svoj delež, da so bili Izolčani deležni Bloudkove plakete

Foto: J. Ivanovič

**Argovi veslači so prejeli
še eno priznanje ...**

**... tokrat
od VZS -
diplomo
in pet
tisočakov**

ČESTITKA

Ob prejemu Bloudkove plakete in nagrade Veslaške zveze Slovenije VK ARGO prisrčno čestitamo.

Obenem pa obljublamo, da bomo storili vse, kar je v naših močeh, da bi veslaški klub iz našega kraja poleg priznanj, osvojenih v športu, zavezal ustrezno mesto v okviru kolektiva DELAMARIS, saj ima ime njegovega obrata.

Uredništvo

PREGOVORI

Slabe stvari niso nikoli poceni.
(Angleški)

Lačen misli, da se ne bo nikoli nasitil, a sit, da ne bo nikoli lačen.
(Nemški)

Kdor jezdi na tujem konju, ne bo prišel nikoli na cilj.
(Arabski)

Kakršna pamet, take besede.
(Ruski)

NA DRUGEM MESTU NAŠEGA LISTA PIŠEMO, DA SO ARGOVI VESLACI TIK PRED KONCEM PRETEKLEGA LETA PREJELI ZA PLODNO DELO V KLUBU BLOUDKOVO PLAKETO. PRED ZAKLJUČKOM REDAKCIJE PA SMO PREJELI ŠE ENO RAZVESELJIVO NOVICO: VK ARGO JE PREJEL OD VZS DIPLOMO IN PET TISOČAKOV KOT PRIZNANJE ZA NAJBOLJŠE DOSEŽKE — MED VESLAŠKIMI KLUBI V SLOVENIJI — V LETU 1971.

Diploma in nagrada v višini pet tisoč dinarjev je brez dvoma prišla v prave roke. Pa ne samo zavoljo doseženih uspehov na petih domačih in mednarodnih regatah, pač pa tudi zaradi tega, ker so Izolčani znova na pohodu k vrhunskim dosežkom. Tega se na osrednji zvezi v Ljubljani dobro zavedajo, saj so jih ob razglasitvi najboljšega veslaškega kluba za preteklo leto s ploskanjem pozdravili vsi prisotni delegati. Sicer pa so VK Argo na nedavni skupščini VZS izrekli priznanje, zaupali so jim organizacijo letošnjega republiškega prvenstva, obljubili so jim podporo pri pripravah potencialnih kandidatov (Barut, Macarol) za olimpijske igre... Vsestranskega športnega delavca in veslaškega strokovnjaka prof. Jožeta Cilenška (člana VK Argo) pa so izvolili za predsednika iniciativnega odbora, ki bo poskrbel za ustanovitev trenerske in sodniške organizacije v sklopu VZS.

Vsa navedena priznanja, kakršna Argo vsekakor zasluži, vlivajo prizadevnim Izolčanom novih moči za še boljše delo. Hkrati pa predstavljajo za VK Argo nove obveze, katerim bodo ob skupnih močeh vsekakor kos — to pa nagrajencem ob vstopu v novo sezono vsi želimo!

J. Ivanovič

ZVEZA ZA TELESNO KULTURO SLOVENIJE

Zirija za Bloudkovo nagrado
in Bloudkovo plaketo
LJUBLJANA, Cerkova 25
Telefon 315-170

Štev.: P 158/71

Datum: 25. novembra 1971

S k l e p

o podelitvi Bloudkove nagrade in Bloudkove plakete v letu 1971

Zirija za Bloudkovo nagrado in Bloudkovo plaketo je na svoji seji dne 3. novembra 1971 sklenila podeliti za leto 1971

BLOUDKOVO PLAKETO
VESLAŠKEMU KLUBU ARGO — IZOLA
za tekmovalne dosežke

Utemeljitev:

Veslaški klub Argo je osvojil v sedmih desetih letih 37 naslovov državnih prvakov v mladinski in članski konkurenci ter nekaj naših naslovov prvaka Slovenije. Najbolj uspešni so bili mladinci kluba, ki so kot posadka osmerca osvojili drugo mesto na svetovnem prvenstvu v Ratzeburgu, ter članice, ki so bile na evropskem prvenstvu v Londonu četrte. Iz vrst kluba so izšli Jadran Barut in Lucijan Kleva, ki sta kot člana državne reprezentance med ostalimi veslala tudi na olimpijskih igrah v Tokiju, in Ljubo Macarol, ki je sodeloval na svetovnem prvenstvu v Kanadi leta 1970. V reprezentanci Slovenije je v sedmih letih nastopilo 115 mladincev, ki so uspešno sastopeli našo republiko na tradicionalnih srečanjih z reprezentancama Noroške in Julijske Krajine.

Osnovno vodilo pri delu kluba sta množičnost in delo z mladino. Prav zaradi tega uživa veslaški klub Argo velik ugled v svoji ožji in širši družbeni sredini.

Predsednik Zirije
Adolf Arigler

A. Arigler

Ali res ni boljše rešitve — kot ta zaliv pri Irisu?

»2. oktober« pri »IRISU«

Vse do 16. 12. 1971. leta je bila usoda kolektiva ladjedelnice »2. oktober« iz Pirana negotova — lokacija za gradnjo nove ladjedelnice ni bila določena.

Stališče Skupščine občine Izola o izgradnji novih zgradb v sedanjem zalivu med pokopališčem in »Irisom« je bilo negotovo. Končno je Skupščina na zadnji seji sprejela sklep o gradnji objektov podjetja za popravilo in rekonstrukcijo plovniških objektov »2. oktober« v Izoli.

Sklep določa, da mora »2. oktober« imeti zagotovljena finančna sredstva za izgradnjo objektov po investicijskem programu ter istočasno daje soglasje k javni razgrnitvi razširjene lokacijske dokumentacije, ki jo je izdelal Invest biro Koper v oktobru lanskega leta.

Tako je to vprašanje po štirih letih dobilo ustrezno rešitev in se bo izolska industrijska družina povečala še za enega člana. Istočasno bo preskrbljen prostor za izgradnjo turistične grupacije »Bernardin« na prostoru, kjer je sedaj »2. oktober«.

Za sanacijo zaliva in izgradnjo zgradb za ladjedelnico bo potrebno 30 milijonov (3 stare milijarde) dinarjev. Podjetje »2. oktober« bo dobilo 10 milijonov od »Emone« Ljubljana kot nadomestilo za umaknitev z Bernardina, ostalo pa iz sredstev lastnih skladov ter iz kredita.

Tudi nepoučenemu je jasno, da bo precejšen del teh sredstev uporabljen za sanacijo terena, na katerem bo locirana nova ladjedelnica, kjer je »Delamaris« od Skupščine občine zahteval, da se investitor, to je »2. oktober«, preden se mu izda lokacijsko in gradbeno dovoljenje, zaveže, da »vzdolž cele meje med obratoma

postavi močno ter dovolj široko in visoko drevesno bariero, da s tem omeji vpliv hrupa in prahu, da ne bo kvaril čistoče morja.« itd., itd.

Ze sedaj vidimo, da so se problemi, ki jih bo investitor moral reševati le s finančnimi intervencijami, šele začeli pojavljati in da sedanja cena sanacije zaliva ni niti približno dokončna. Ali »Delamaris« in »2. oktober« ne moreta najti kakšne druge, bolj ustrezne rešitve?

Miloš Vukičević

Kam plovemo?

Ob pogledu na bodočnost sem na tistem vesel.

Zakaj?

V tovarni sem le dobro leto, a imam občutek, da smo v tem času naredili mnogo.

Poglejmo najvidnejše uspehe dosedanjega dela.

V IRIS so prispeli stroji za rezanje sveže ribe. O teh strojih veliko razpravljajo. Jaz pa bi dejal le to, da so stroji novi in da na tržišču za te operacije ni boljših.

Pri kontroli pločevin nam stroj za pranje veliko koristi. Odpravil je ročno brisanje pločevin, združil raztresena delovna mesta...

Stroji za zavijanje konzerv so v skladišču gotovih izdelkov napravili revolucijo. Ročnega zavijanja ni več, skladišče je bolj urejeno.

Oddelek kave v ARGU ima nov stroj za pakiranje.

Izdelavo kokošje paštete smo preselili v obnovljeno nekdanjo sušilnico. Oddelek smo opremili v okviru naših možnosti.

Čestitke našim upokojenim sodelavcem

Vsako leto na dan republike se spomnimo naših upokojenec. Tudi lani smo se ob tej priliki spomnili nanje, jim pripravili skromna darila naših proizvodov, jim v imenu kolektiva čestitali in želeli kot bivšim sodelavcem našega kolektiva še polno zdravih in srečnih let.

Veliki večini od 321 upokojenec — bivših delavcev v našem podjetju smo lahko ob tej priložnosti stisnili roko, 48 upokojenecem, kolikor jih živi izven Izole, pa smo poslali čestitke in darila po pošti.

Se vedno, pa čeprav so nekateri od njih že kdaj zapustili podjetje, se živo zanimajo za naše delo in življenje, za naše proizvode. Ni jim vseeno, kako nam gre, kako gospodarimo. Zavedajo se, in to je prav, da se tega tudi mi spomnimo, da so bili tudi oni soustvarjalci vsega tega, kar danes imamo. Prav zato bi bilo prav, da se naših soustvarjalcev pogosteje spomnimo.

Vsem nekdanjim sodelavcem ponovno čestitamo ter se zahvaljujemo za nesebičen trud, ki so ga vložili v razvoj podjetja.

(KE)

V oddelku juh je nova hladilna komora.

Kaj bo pa letos?

Za to leto je predvideno približno dve milijardi investicij.

Ob koncu leta, ko se bo denar spremenil v stroje, mize, trake... ne bomo videli mnogo. Rezultati bodo v povečani produktivnosti, (število zaposlenih se ne bo bistveno povečalo), v odpravi rutinskih del, v odpravi težkega fizičnega dela, v ureditvi delovnih mest... Še nekeje bomo občutili rezultat investicij: to je pri plačah, ki po pomembnosti niso na koncu, kot jih v članku navajam jaz.

Ce odgovorim sedaj na vprašanje:

»Kam plovemo?« lahko mirno izjavim, da je krmilo v naših rokah. Kamor smo usmerili ladjo, tja nas bo peljala. Kar se tiče ladijskega motorja, popravila ne bodo povzročala zastojev.

Upam, da je goriva dovolj.

Torej je samo od nas odvisno, če bomo dosegli zastavljene cilje.

Rudi Pavlič

Eden izmed nas

Časopisni stolpci in revije so polni vesti o znamenitih osebnostih. Toda, če natanko premislimo — vsak človek zase je osebnost, njegovo delo, mišljenje, početja so zanj in za njegovo družino važni in odločilni. Mali, povprečni človek, eden izmed nas. O peščici filmskih zvezdnikov, milijonarjev in drugih razvpitih svetovljanov piše ves svet, njihove pustolovščine, prepiri in škandali polnijo revije, o ljudeh, ki živijo med nami in katere vsak dan srečujemo, pa pišejo malo ali nič. In prav usoda in življenjska pot teh ljudi sta nemalokrat dosti bolj zanimiva kot prazen blišč in muhe ljudi iz visokih krogov. Stvarnost milijonskih množic odtehta norčije zdolgočasenih bogatinov. Zato vam hočem danes predstaviti tako stvarnost enega izmed nas.

JOŽE GOMBAČ — starost ni važna. Recimo, da je srednjih let. Delovno mesto: upravlja viličarja v skladišču obrata IRIS. Rodil se je v Lokvi pri Divači in tam so mu tekla leta otroštva. Na Krasu živijo trdni ljudje. Taki so, kakršna je njihova dežela: čvrsta skala; tistemu, ki jo ljubi in ravna z njo lepo, pa je zvesta družica, ki nudi, kar more. Taka je tudi kraška kmečka hiša in takšni so ljudje, ki bivajo pod njeno streho. Z vzravnanim hrbtom kljubujejo, kadar teska vanje, na zunaj trdi in nedostopni ljubeznivo in gostoljubno odprejo duri vsakomur, ki potrka nanje. Njihova zemlja ni bogata in dobro poznajo prastaro in edino resnico: v hlebu kruha je vsa modrost življenja. Prav zato znajo ceniti vse, kar jim nudi gruda, najsi bo njen sad še tako skromen. Spoštujejo delo in so v srcu ponosni na svoje žuljave dlani. Nikoli pa se ne hvalijo s tem, kar so dosegli.

Jože Gombač je živel in rasel v tem zdravem okolju in črpal iz njega spoznanja, ki so oblikovala njegov življenjski nazor: kljubovati zlu in si s pridnostjo krčiti pot navzgor, pri tem pa ostati zvest načelu, da sta poštenost in ponos edina prava izbira. S svojo marljivostjo je bil že zgodaj dobra pomoč domačim na polju, v gozdu in okrog hiše.

ZAHVALA

Ob izgubi mojega očeta se toplo zahvaljujem vsem sodelavkam in prijateljem, ki so ga pospremili na zadnji poti, darovali vence ter izrazili sožalje.

Marija Kaligarič

Tesna povezanost z naravo mu je bistrila duha in ga vzgajala v človeka. Kraška vas te nauči skromnosti. Ako prav dojameš njeno tiho govorico, ne moreš postati sebičen. In Jože jo je doumel. Sam je bil iz premožnejše hiše, vendar ni ostal slep za težave manj premožnih sovaščanov in je v njihovem trudu in boju za obstanek zgodaj spoznal vrednost življenja in človeka. — Vojaški rok je služil v Padovi (krivica je njegovo deželo prisodila Italiji) in je bil že kar takoj na začetku en mesec v hišnem priporu, ker se ni hotel naučiti na pamet prisega kralju in Italiji. Zvest svojemu narodnemu prepričanju je vztrajno trdil, da je ne zna. Šele ko so mu zagrozili s strogim zaporom, je popustil in z mrkim obrazom zdrdral puhlo frazo. Istega leta je izbruhnila vojna in poslali so ga v Tunis, kjer je z bolečino in jezo mislil na domačo zemljo. Ukvarjal se je z misljo na beg ter padel v zavezniško ujetništvo, še preden je utegnil uresničiti svojo zamisel. Nastopil je čas brezkončnih pohodov skozi puščavo, iz taborišča v taborišče. Spremljale so ga grozote stoterih spoznanj o človeški krutosti, sebičnosti in neumnosti. Videti je moral, kako so mnogi padli in obležali, trpel lakoto in žejo in prenašal surovosti, ki si jih lahko izmisli samo pokvarjen človeški značaj. Vendar ni bilo časa razmišljati, kajti ta nepotrebna, mučna pot je zahtevala trdnost, treba je bilo vztrajati, zakrkniti in preživeti. V Casablanci so ga skupaj z drugimi vkrcali na ladjo, o katere cilju ni vedel nihče od ujetnikov. Pluli so v neznano in Jože je upal samo eno: da nekoč spet ugleda otožno kraško gmajno in vdihne čisti zrak borovih gozdov. Tako je plul čez Atlantik in se nato, ne da bi stopil na ameriška tla, vrnil v Evropo. Izkrkali so ga na Škotskem, nakar je bil dodeljen nekemu premožnemu kmetu, kot se je pač dogajalo s tisoči vojnih ujetnikov v Evropi. Škotska se dokaj razlikuje od Krasa, ljudje pa so si v marsičem podobni, kajti ne eni ne drugi nimajo lahkega življenja. Jože se je kmalu vživel v novo okolje, nikakor pa se ni mogel vživeti v zavest, da je daleč od domovine. Misel nanjo je bila močnejša od miru, ki ga je užival na zunaj. Godilo se mu ni slabo, vsaj lakote ni trpel. Toda kdor v tujini služi tujemu gospodarju, doživlja enako Kalvarijo kot nekdo, ki se na domačih tleh bori za življenje. Leto dni po končani vojni se je vrnil v Lokev. Njegovih občutkov mi menda ni treba popisovati.

Domačini so mislili, da je mrtev, zato je bil njihov sprejem toliko bolj topel. Izvedel je, da mu je medtem v partizanih padel brat. Toda življenje teče dalje. Kraševci znajo prenašati udarce. Jože je zaživel nekdanje mirno življenje in bil usodi hvaležen za to. Že samo zavest, da je spet doma, mu je vlivala zaupanje. Našel si je nevesto — sovaščanko in si ustvaril lasten dom. Po rojstvu drugega otroka se je preselil v Izolo, kjer si je, v skrbi za družino, obetal boljši zaslužek, kot mu ga je mogel dati skromni Kras. Zaposlil se je v obratu Argo in delal tam do nedavnega, ko je opravil izpit za voznika viličarja. Z delom svojih rok šola dva otroka (starejši je že na vseučilišču v Ljubljani, mlajši pa obiskuje četrti razred gimnazije v Kopru) in mu pri tem nobena žrtev ni prevelika, da bi le bil kruh njegovih otrok lažje zaslužen, kot je bil njegov kdajkoli prej. Pri tem pa dobro ve, da sta varčnost in smotrno gospodarjenje prvi po-

Eden izmed nas — družina Gombač

goj za soliden življenjski standard družine.

Tako. Predstavili smo vam enega od nas. Stavimo, da branje ni bilo nič manj zanimivo, kot če bi imeli pred seboj članek o doživljajih kake filmske zvezde.

Sonja Cvetkovič

**DOPISUJTE
V SVOJE GLASILO
»Naš glas«**

Moški v večini

Neverjetno, vendar je res, da so v podjetju moški v večini.

Od obstoja kombinata »Delamaris« (dne 1. 1. 1959) do letos to ni bilo tako. Večino so moški dosegli šele meseca junija 1971. leta.

Še v začetku leta 1971 je bilo od 1299 zaposlenih 678 žena in 621 moških. Po 10 mesecih leta 1971 pa je od 1299 zaposlenih 661 moških in 638 žena.

Vsi podatki, ki jih v nadaljevanju navajamo, so iz obdobja prvih desetih mesecev 1971. leta.

Da bi bili podatki bolj razumljivi in pregledni, jih navajamo v naslednji pregledni tabeli:

Dejanska kvalifikacija	Stanje dne 1. 1. 1971			Sprejeti do 31. 10. 1971			Razrešeni do 31. 10. 1971			Stanje dne 31. 10. 1971		
	M	Ž	Skupaj	M	Ž	Skupaj	M	Ž	Skupaj	M	Ž	Skupaj
NK	250	520	770	39	15	54	24	51	75	265	484	749
PK	39	54	93	4	1	5	3	3	6	40	52	92
KV	225	21	246	27	4	31	18	6	24	234	19	253
VK	33		33	4		4	4		4	33		33
NSI	14	35	49		2	2		5	5	14	32	46
SSI	31	39	70	9	5	14	5	3	8	35	41	76
ViSI	19	2	21	6	1	7	3		3	22	3	25
VSI	10	7	17	8	2	10		2	2	18	7	25
Skupaj	621	678	1299	97	30	127	57	70	127	661	638	1299

Iz podatkov, navedenih v pregledni tabeli, je razvidno, da je bilo v desetih mesecih 127 delavcev in jih je bilo prav takšno število tudi razrešenih. Prav tako je razvidno, da je bilo sprejete več moške delovne sile in razrešene več ženske delovne sile.

Razen ostalih podatkov je najbolj razveseljiv podatek o strukturi sprejetih in razrešenih, ki se kaže v tem, da je bilo v tem času sprejetih 31 delavcev s srednjo, višjo in visoko izobrazbo, razrešenih pa samo 13. S tem smo ponovno izboljšali strukturo zaposlenih v korist kadrov z že navedeno strokovno izobrazbo.

V začetku leta je bilo zaposlenih 108 delavcev s srednjo, višjo in visoko izobrazbo ali 8,31 % vseh zaposlenih, po desetih mesecih pa je teh delavcev bilo 126 ali 9,70 % vseh zaposlenih. Takšnega povečanja v posameznih letih še nismo dosegli.

Zanimiv je tudi podatek o znižanju števila nekvalificiranih delavcev po letih izražen v procentih, in sicer:

1967 leta jih je bilo	60,2 %
1968	61,9 %
1969	61,6 %
1970	59,3 %
in 31. 10. 1971	57,6 %

Ti podatki so zanimivi ker dokazujejo, da se po daljšem času le malo hitreje mehanizirajo dela v proizvodnji in internem transportu in da tudi zaradi tega dosegamo večje proizvodne uspehe.

Zaradi zanimivosti navajamo tudi glavne vzroke prekinitve delovnih razmerij. Od 127 delavcev, ki so prenehali delovno razmerje, jih je 82 zapustilo podjetje na svojo željo, 8 delavcev je bilo

razrešenih po poteku sporazuma, ki je bil sklenjen za določen čas, 4 delavci so delo zapustili samovoljno, 24 jih je bilo redno ali invalidsko upokojenih, 8 delavcev je odšlo v JLA in 1 delavec je umrl.

Večino verjetno zanimajo tudi podatki iz katerih DE je odšlo

največ delavcev, oziroma v katere DE je bilo največ ali pa najmanj sprejetih. Iz naše večletne evidence je razvidno, da imajo še vedno največjo fluktuacijo delovne sile DE IRIS, ribolov in skupne službe.

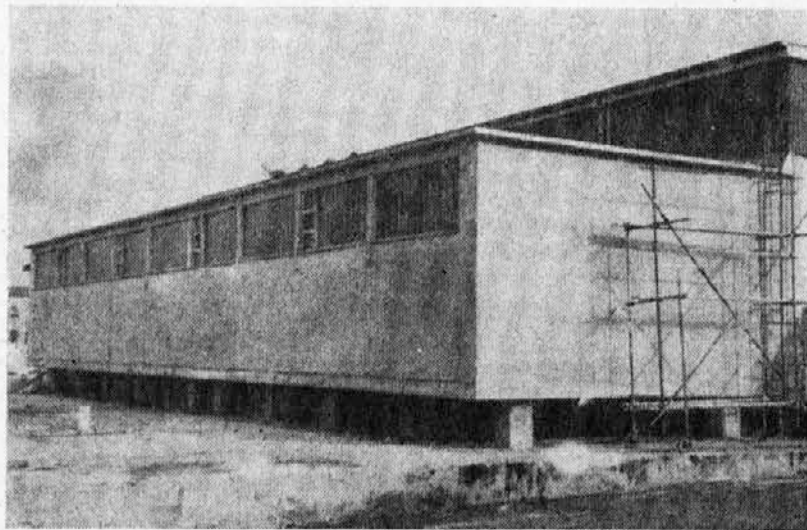
Zaradi boljše preglednosti navajamo naslednji pregled:

Naziv DE	Sprejeti			Razrešeni		
	M	Ž	Skupaj	M	Ž	Skupaj
IRIS	10	37	47	14	11	25
ARGO		5	5	2	2	4
Pločev. embalaža	2	4	6	4	1	5
Ribolov	25		25	37	1	38
Skupne službe	20	24	44	40	15	55
SKUPAJ	57	70	127	97	30	127

Upamo, da smo s tem sestavkom delno uspeli potešiti željo zaposlenih po informacijah iz tega področja.

Ostali podatki iz tega področja bodo izšli v naslednjih številkah našega lista.

Marjan Mlekuž

Tudi dela na hladilnici so v zamudi...

Kar se je Janezek naučil, to Janez zna

(Vzgojna pravljica za odrasle)

Janezek je bil zelo srečen otrok. Kobacal je po tleh, valil žogo iz kota v kot, gradil iz kock nezasišano lepe nebotičnike ter šel vsak večer spat v svojo belo posteljico, pri čemer ni nikoli pozabil vzeti s seboj dobrodušnega, svetlo rjavega medvedka. Pritisnil je obraz k njegovemu kosmatemu trebuščku in zaspal s sladkim občutkom varnosti.

Ko je bilo Janezku štiri leta, mu je nepredvidni dedek Mraz položil pod novoletno jelko škatlo svinčenih vojakov. Ko je Janezek dvignil pokrov in pogledal v notranjščino, je bil presenečen in tudi nekoliko razočaran, kajti ni si mogel misliti, kaj naj bi pomenila ta mala množica možicljjev. Pojasnili so mu, da so to vojaki. Vojaki? Janezek ni še slišal zanje. In kaj delajo vojaki? Streljajo vendar. Streljajo? Janezek je vedno bolj strmel. Kaj pomeni streljati? Vojak strelja s puško; nameri jo na drugega vojaka, pritisne, puška pravi »bum« in drugi vojak pade mrtev. Mrtev? Mrtev tako kot stara mama, ki je pred tremi meseci zapustila stanovanje v lesenem zaboju? Torej je drugi vojak star in bolan? Ne, drugi vojak je lahko mlad in zdrav, toda ko puška poči, je potem vseeno mrtev. Janezek je strmel. Počasi se mu je začelo svitati, da je drugi vojak mrtev za kazen. A kaj je našpil? Ali ni hotel jesti juhe? Ali je vlekel muco za rep? Ali je šel in umil zlate ribice z milom, kot je to storil Janezek in bil potem tepen? Ne, nič takega ni naredil, hotel pa je streljati na prvega vojaka. Se pravi, da je bil prvi vojak morda star in bolan ali neubogljiv? Okoli stoječi so začeli obupavati. Ali je mogoče, da pet odraslih ne zna pojasniti drobnemu otroku, čemu vojaki streljajo drug na drugega? Streljajo pač, ne marajo se med seboj, branijo svojo deželo pred napadalci. Napadalci? V Janezkovi glavi je nastala huda zmešnjava. Ves preostali del večera je razmišljal o teh skrivnostnih besedah — vojak, puška, streljati, napad — kdo razume te odrasle? Vseeno pa se je z vojaki igral. Peljal jih je v vrtec in na sprehod po preprogi, plesali so ringaraja in si pripovedovali najrazličnejše dogodivljaje, pri tem pa je Janezka venomer mučila skrivnost puške in nenadne smrti. Ker ni prenehal svoje okolice nadlegovati z vprašanji, so mu lepega dne prinesli leseno puško na zamašek in mu razložili, kaj je petelin in kaj cev in kaj kro-

gla in da nosijo vojaki to nenavadno reč s seboj ter streljajo z njo na druge vojake. Janezek je sedel na tleh, puška mu je ležala v naročju, od nje pa je kapljalo nekaj mrzlega, ogabnega in pronicalo, zelo počasi a zelo zanesljivo, v detetove možgane in od tam naprej proti srcu. Ko je doumel kako in kaj, je sklenil stvar preizkusiti. Vstal je in, ne brez občutka krivde, nameril cev v mačka, ki je ležal ob peči. Šklocnilo je in maček je še naprej živel. Janezek je osupnil. Smejali so se njegovemu presečenju in mu povedali, da je to samo igrača, čisto prave puške pa so take in take in naredijo tako in tako. In bili so zadovoljni, da postaja njihov deček možat in odločen ter so bili mnenja, da bo lepega dne zelo pogumen in trden mož. Niso pa slutili, da je tisti hip, ko je nameril puško v mačka, tisto mrzlo in ogabno doseglo njegovo srce in se začelo tatinsko pretakati vanj.

Janezek se je kmalu naučil ravnati s puško. Nameril jo je zdaj v tega zdaj v onega, mrtvi so obležali poštar, mlekarica, vsi sosede in celo medvedek in z njim vred tudi vedrina in čistost Janezkovega otroštva. Vsi so se smejali bojevitosti malega junaka, ne vedoč, da je med vsemi namišljenimi mrtveci in ranjenci resnično najteže ranjen prav Janezek sam...

Kmalu zatem je dobil Janezek tank. Kot bi mignil, je doumel njegov smisel, kajti vedel je že, kaj pomeni ubijanje in uničevanje. Zgradil je hišo iz kock in jo nato razdeljal s tankom. Postrojil je četo vojakov in zapeljal čez nje ter se veselil dobljene zmage.

Potem je prišel čas, ko je Janezek začel hoditi v kino. Takrat je prvič videl, kako se ljudje ubijajo, kako padajo s konji, z vozov, kako negibno obležijo in ne vstanejo več. Sprva ga je bilo groza in so se mu ljudje smilili, pa so ga doma potolažili, da tisto ni nič res, da je tisto samo zgodba, nakar se je Janezek potolažil in ga je sčasoma začelo celo zanimati, kdo bo bolj prebrisan, da se bo prej odkrižal nadležnega nasprotnika. Ti pametni, prebrisani in močni možje so ga navdajali s spoštovanjem in zavistjo in lepega dne si je zaželel, da bi jim bil tudi sam podoben, da bi bil tudi sam tako močan in pameten. Opasan s pištolo in gumijastim nožem je sanjari, si izmišljal dogodivščine, v katerih je bil on sam

junak dneva. Skoraj sleherni dan je na dvorišču uprizarjal boje z dečki iz sosesčine. Boril se je divje in zagrizeno in ni čutil, kako mu je zagrizenost nekoč prerasla v objestnost in leta v neukrotljivo slo po uničevanju. Že davno ni več pogledal kock in žoge in presenečal je svoje domače z odrezavostjo in odločnostjo, kakor so napačno imenovali njegovo surovost. Tisto mrzlo in ogabno, ki se je nekoč s tiste prve puške skozi njegove nežne dlani začelo počejati v kri in srce, pa je prodiralo vedno globlje in zastrupljalo, zastrupljalo...

Potem je Janezek odrasel in postal Janez ter se prenehal igrati z lesenimi puškami, plastičnimi pištolami in pločevinastimi tanki. Še vedno pa je hodil v kino in bral stripe o prekanjenih ubijalcih ter jih občudoval.

Pa se je zgodilo, da je Janez s prijatelji proslavljaval konec šolskega leta v neki zakajeni točilnici zunaj mesta. Nalezli so se ga, kot to določajo pravila in se nato obnašali tako prešerno, da so se začeli ljudje iz predmestja glasno jeziti in ogorčeno pritoževati.

Nekdo je bil celo tako nepredviden, da je zažugal s prstom. In tedaj se je v Janezu nekaj premaknilo. Še danes nihče ne ve natanko, kaj je bilo to; nekdo, ki velja za zelo bistroumnega, je kasneje trdil, da sta bila kriva alkohol in slaba družba. Jaz pa pravim, in lahko mi verjamete, da je bilo tisto, kar se je premaknilo, stara lesena puška na zamašek in četica drobcenih svinčenih vojakov. Premaknili so se v Janezovem srcu, ga zbodli, da je šinil kvišku in se mu je pogled zameglil od bolečine, pognal se je naprej, udaril in nato tolkel, tolkel, da so ga komaj odvrlekli stran ter se zaman trudili, da bi ga pomirili. Ostanek noči je preživel buden in trezen ter z očmi zgubljeno blodil po mraku celice, kamor so ga bili uklenjenega pripeljali. Glava mu je bila polna neštetihi vprašanji, na katera ni našel odgovora, ker mu spomin ni segal tako daleč nazaj v tisti čas, ko je, skupaj z medvedkom, odpiral darila pod novoletno jelko.

Na nekem podstrešju pa je, hinavsko potuhnjena, čemela četica zaprašanih svinčenih vojakov, ki so nekoč z neslišnimi streli razmesarili nepokvarjeno otroško srce.

Sonja Cvetkovič

Končan je pouk in preizkus znanja za člane radiološko-kemijsko-biološke enote

Od 19. novembra do 23. decembra 1971. l. se je v našem podjetju skupaj s podjetjema »MEHANO-TEHNIKA« in »IPLAS« Koper opravil pouk za člane radiološko-kemijsko-biološke enote civilne zaščite.

Splošni zaključek je, da je pouk dobro uspel, ker smo zahvaljujoč armadi imeli na razpolago vsa potrebna materialna sredstva. Predavatelji so bili ing. Jože JAMŠEK in aktivni vojni starešini podpolkovnik STOJANOVIČ Djordje in podporočnik SAVIČ Radosav; vsi so zelo podrobno podali teme po programu za navedeno službo civilne zaščite.

Po končanem pouku je 23. decembra 1971. l. opravljen preizkus znanja iz zgoraj omenjenega pro-

grama na test sestavljen iz 33 vprašanj. Komisija je pregledala vprašalne pole in pri pregledu ugotovila, da so vsi člani dosegli potrebno število točk za pozitiven rezultat.

Ker sem bil prisostvoval celotnemu pouku in preizkusu znanja, se v imenu štaba civilne zaščite podjetja zahvaljujem vsem, ki so

obiskovali pouk ter članom civilne zaščite podjetij »MEHANO-TEHNIKA« in »IPLAS« — Koper za pozornost pri predavanjih in preizkusih znanja omenjenega programa.

Posebej hvala tov. ing. JAMŠKU Jožetu, podpolkovniku STOJANOVIČ Djordju, podporočniku SAVIČ Radosavu in ekipi vojakov, ki so praktično izvedli posamezne vaje, in so s svojimi razlagami na predavanjih pripomogli, da je pouk uspel.

Žarko Višnjic

Nova stanovanja za borce

Pred dobrim letom smo še vedno imeli 30 delavcev — borcev NOV, ki še niso imeli primernih stanovanj.

Da bi dokončno rešili njihov stanovanjski problem, nam je

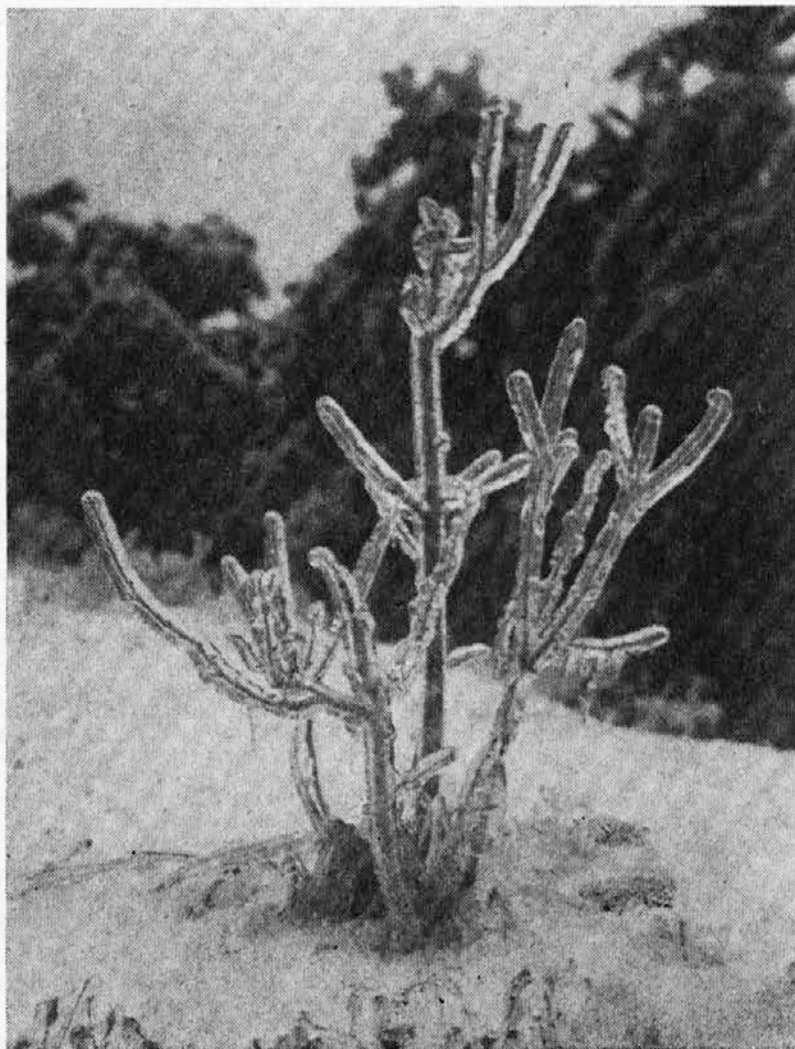
Sklad za gradnjo stanovanj za udeležence NOV pri SO Izola omogočil najetje kredita v višini 122 milijonov Sdin. S temi sredstvi smo nameravali kupiti stanovanja za vse borce, katerim ni bilo mogoče najti drugega ali popraviti sedanjega. Pozneje se je izkazalo, da so omenjena sredstva nezadostna za rešitev vseh primerov, zato je CDS na predlog sklada dne 24. 11. 1971 sprejel sklep, da se najame nadaljnji kredit v višini 33 milijonov Sdin. Z obema kreditoma v višini 155 milijonov Sdin bomo uspeli dokončno rešiti stanovanjsko problematiko naših borcev, saj bomo s temi sredstvi nakupili 10 stanovanj, kolikor potrebujemo za vse primere.

Nova stanovanja bodo dobili: Silvo MUŽENIČ in Ivanka CEG-LAR, Silvester PASTELJ, Anton ŠVERKO, Edvard PANGERC, Albina ROZANC, Alojz MARKOVIČ, Anton KARIŠ, Ivanka ŠIRCA, Josip KLARIČ in Erminij HRVATIN.

Zadnji trije so se pred nedavnim vselili v nova stanovanja, ostali pa se bodo med letom 1972. Po sklepu sklada razpolaga z vsemi izpraznjenimi stanovanji pristojna komisija pri SO Izola. Stanovanja, ki so ali bodo zapustili borci, so sicer majhna, stara in potrebna popravil, vendar glede na potrebe, ki jih imamo, bi nam prav prišla, zato smo zaprosili pristojno komisijo, da nam jih odstopi za potrebe naših delavcev. Prošnjo so ugodno rešili, za kar se jim iz srca zahvaljujemo.

V stanovanja, ki so nam jih prepustili, so se doslej vselili ali se bodo vselili do konca leta: Ljudmila KLOBAS, Remigij TULJAK, Marija BERGAMASCO, Elda BABIČ, Amelija BLAŽEVIČ, Justa SKRT, Lidija GRIZON.

Ke

Rogovile